

Resumé 11. ročníku festivalu Luhovaný Vincent

11. ročník festivalu Luhovaný Vincent odstartovala živelná pohroma. Členové štábu tak stáli na samotném začátku před velkou výzvou – jak se k celé situaci postavit. S respektem vůči místnímu obyvatelstvu a poničené části města byla vyslána část týmu k pomoci a festival se, i přes posunutý začátek programu, uskutečnil. Z důvodu přetrvávající pandemické situace se převážná část programu odehrála ve veřejném prostoru a byla zdarma přístupná. Celkem se programu zúčastnilo na 2 100 návštěvníků.

Divadelní představení pro děti i komorní publikum

Letošní divadelní sekce představila performance, přednášku i inscenaci určenou dětem. Jedno z prvních představení, které se na festivalu odehrálo neslo název **Suitcaseboarding** a pojednávalo o uhlazené komunitě s kufry na kolečkách.

Prezentace pásma tanečních filmů pod názvem **Bez nánosu v tanci i v životě** byla tematicky uvedena v kavárně-tančírně hotelu Litovel.

Moře pod povrchem, jež se zhmotnilo ve vypreparované dodávce, bylo výstupem pilotní divadelní rezidence na luhačovickém zámku. Tento počín vznikl pod vedením Tomáše Žižky, průkopníka site-specific u nás a vedoucího ateliéru z ateliéru Divadelní tvorba v netradičních prostorech KALD pražské DAMU.

Šest repríz intimního představení **Lžička pod nos** Studia MoreThanThat pro celkem osmnáct diváků přineslo multisenzorický zážitek, který ne jeden divák následně komentoval jako strhující a dojemný.

Na návětrném palouku nad pramenem Aloiska se odehrálo taneční představení **Treatment of Remembering**, vztahující se k tématu vyčerpanosti přírody.

Loutková inscenace **Řeka** od studia Damúza, podporující ambiciózní autorské projekty studentů a čerstvých absolventů DAMU, se uskutečnila v sousedství japonské zahrádky u hotelu Jestřabí a u dětského publika, jemuž byla určena, sklídila velmi pozitivní ohlasy.

Hudební program na kolonádě i v jejím blízkém okolí

Festivaloví návštěvníci, lázeňští hosté, stejně jako místní obyvatelé a kolemjdoucí mohli na lázeňské kolonádě během pátečního a sobotního odpoledne vyslechnout hudebníky při opakovaných výstupech. Představila se zde **TIMEA**, mladá slovenská písničkářka kombinující hru na klavír s kytarou, **Černý tesák** – sólo projekt Miloše Dolinského, jehož hudba je založena na rozvíjející kytarových smyčkách, které v sobě nesou ozvěny ambientu a minimalismu, osobitý bard **Oldřich Janota** v doprovodu houslistky Romany Šilhavé i slovenský neoklasický pianista Patrik Korinok alias **I am Planet**, jehož aktuální tvorba je silně inspirována přírodou a tichem.

I am Planet v neděli koncertní část festivalu zakončil svým druhým vystoupením v hudebním altánu u hotelu Jestřabí. Na stejném místě si o den dříve zaplněnou louku svou podmanila dvojice **Irena a Vojtěch Havlovi**.

Hudba byla slyšet i na terase za Centrálními lázněmi, kde z hardwaru Michala Lichého aka **Urbanfailure** vycházelo arytmičké hypnotizující disco, u pramene Amandka probublávala

energie ze sourozenecké synergie Johany Kláry Kratochvílové a Martina Dominika Kratochvíla, cimbálu a elektroniky pod hlavičkou projektu **THYME**.

V nedělním komponovaném bloku vystoupila písničkářka **Marie Ladrová** s těreminem. Zvukový umělec a muzikoterapeut **Stanislav Abrahám** předvedl hudební možnosti svého sonického lehátka, kromě něj ale rozezněl i kameny a gong. Na křehkou hranici mezi ambientem, drone a noisem pak plynule navázali i Daniel Meier & Václav Dobiáš aka **Sweeps04**.

Premiéra zvukové sekce

Zvukové sekce se na 11. ročníku festivalu představila vůbec poprvé. Její program započal zvukovou dílnou s intermediálním umělcem **Michalem Kindernayem**. Účastníci a účastnice si vyrobili kontaktní mikrofony a pomocí nich a nahrávacích zařízení poslouchali, co se děje v okolí místa, načež tyto nahrávky potom společně poslouchali.

Sobotní ráno a dopoledne patřilo publicistovi a radiožurnalistovi **Jonáši Zbořilovi** a sociálnímu antropologovi **Radanu Haluzikovi**, autorovi knihy Město naruby – vágní terén, vnitřní periferie, a místa mezi místy, kteří v Luhačovicích uskutečnili takzvanou psychogeografickou porocházku.

Hudební altán u hotelu Jestřabí využila zvuková sekce pro demonstraci sonického lůžka **Stanislava Abraháma**. Po přednášce o lehátku následovala i individuální muzikoterapie pro předem zaregistrované zájemce a zájemkyně, kterou všichni příchozí hodnotili jako nečekaný fyzický a spirituální zážitek.

V sobotu večer ovládla luhačovické kino Elektra trojice předních českých hudebních publicistů **Miloš Hroch**, **Pavel Turek** a **Karel Veselý**. Trio dostalo zadání na míru Lázním Luhačovice – Hudební wellness / Zvukové lázně a přednášku ucho pilo jako talkshow o uplynulých pandemických měsících.

Zvuková sekce vyvrcholila nedělním programem, který dostál letošnímu tématu festivalu – Bez nánosu. Umělkyně Adéla Chorá a Nela Britaňáková společně tvořící jako duo **Hadaikum** uspořádaly na místě, na němž se dosud žádný programový bod festivalu nekonal, zmrzlinový piknik. Ten se odehrával za zvuku výstupů účastnic a účastníků loňské literární rezidence konané za podpory Nadačního fondu Pramen – autorem **Terezy Semotamové a Kláry a Vlasákové** a spisovatele a básníka **Petra Borkovce**.

Literární útržky

Jako každý rok doplnila program Vincenta také literární sekce. V pátek představil na terase Společenského domu svou novou knihu o slováckých reáliích a místních národopisných zajímavostech spisovatel, buditel a osobnost festivalu **Ladislav Čumba**.

Nedělní čtení patřilo opavskému rodákovi **Martinu Šenkyplovi**. Ten vloni publikoval básnickou sbírku Černý vesmírný popel, ze které luhačovickým posluchačům přečetl také tematicky laděné pasáže z prostředí rehabilitačního centra.

Obohacující doprovodný program Audiovizuální sauny

Program Audiovizuální sauny ve spolupráci se spolkem Kruton k proběhl letos v rámci programu Luhovaného Vincenta poprvé. Návštěvníci festivalu a 12 účastníků tohoto workshopu mělo možnost se zúčastnit tří veřejných přednášek a diskusí s odborníky na téma kritické reflexe uměleckého díla a jejích podob. Od postavení cen a hodnocení v uměleckém světě v debatě **Proč hodnotíme umění?** (Eva Skopalová, Karel Veselý), přes specifika poťouchlé kritiky jako publicistického žánru v přednášce **Poťouchlost v české filmové kritice** (Ondřej Pavlík), až po samotné hodnocení uměleckého díla, především filmu **Film jsem neviděl, ale dávám odpad** (Táňa Zabloudilová, Ondřej Pavlík, Marek Čabák). Závěrečným výstupem programu byl uzavřený workshop pro účastníky, kde měli možnost vyzkoušet si nabyté teoretické poznatky v praxi napsáním umělecké kritiky pod vedením přední publicistiky Táni Zabloudilové. Audiovizuální sauna tak rozšířila žánrový záběr Luhovaného Vincenta o další uměleckou disciplínu. Projekt byl podpořen Fondy EHP a Norska.

Filmový program ve své tradiční i experimentální poloze

V rámci pátečního programu filmové sekce mohli diváci zhlédnout krátký film z prostředí luhačovických lázní **Paní Šťastná** režiséra Nikoli Klingera a filozofickou esej Ondřeje Vavrečky **Osobní život díry**. Oba snímky doprovázeli jejich tvůrci a **Ondřej Vavrečka** kromě odborného úvodu, vystoupil před projekcemi ve foyer kina spolu s bubeníkem Benjaminem Kolmačkou a předvedl písně ze svého připravovaného dokumentárního muzikálu 1+1+1.

V atmosférickém letním kině u přehrady, situovaném do prostoru bývalé kuželkárny se v sobotu představil **Michal Kindernay** se svou audiovizuální kompozicí Phonotropic Blindness. Tato živá audiovizuální performance využívající field recordings pohlcujícím způsobem tematizovala rozmanité podoby vodního elementu a jeho znečištění. Následoval výběr krátkých animovaných filmů oceněných na festivalu **Brněnská 16**. Nedělní program byl odlehčeně zakončen projekcí vtipného japonského surrealistického filmu **Flying Luna Clipper** na zahrádce kavárny Jizba.

Výtvarné umění jako intervence ve veřejném prostoru

Výstava Luhovaného Vincenta si v letošním roce kladla za cíl podívat se na lázně z hlediska uměleckých realizací ve veřejném prostoru. Festivalové téma „bez nánosu“ reflektovali kurátoři prostřednictvím site-specific uměleckých děl a instalací, ale také performancí a neočekávaných situací.

Návštěvníci lázní se mohli na promenádě setkat se dvěma neidentifikovatelnými objekty autora **Tomáše Moravce** – velkými koulemi přesouvajícími se z místa na místo. Dalším výrazným dílem byl rozměrný nápis BIO pokrytý umělým trávničkem a umístěný nedaleko hlavní lázeňské tepny. Socha **Vladimíra Turnera** ve své formě vyzývala diváky k interakci, ale také k debatě nad environmentálními tématy a otázkou greenwashingu. Vedle své instalace Turner na festivalu uvedl také průřez svých starších krátkých filmů a videoartu. Historickou práci představovala ilustrace **Jana Šrámka** vystavená na kolonádě. Autor zde v monochromatické

vektorové kresbě rekonstruoval památník, nahrazený v padesátých letech sousoším rudoarmějců. Berlínský umělec **William 'Bilwa' Costa** vytvořil zvukovou instalaci pro jeskyňku nad pramenem Ottovka.

Performer **Martin Zet** ve své akci živě rekonstruoval situace zaznamenané na mapách Google Street View. Umělecká dvojice **StonyTellers** pak vytvořila na kopci pod pramenem Marie prostředí se sdíleným vyprávěním příběhů z historie luhačovické kuchyně, při kterém umělkyně připravovaly a podávaly pokrmy inspirované původními místními recepty.

Výstava chtěla upozornit na konkrétní místa a situace, aniž by po nich ve veřejném prostoru lázní zůstávaly jakékoliv nánosy. Jejím cílem nebylo změnit podobu lázní, ale naopak vstoupit do nich, dočasně je přetvořit, a zase navrátit do původního stavu. Tak, aby se jedinými pamětníky stali návštěvníci festivalu a náhodní kolemjdoucí.